[Mr. Chairman] [11th November 1965

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the long title and the enacting formula were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1965 (L. A. Bill No. 33 of 1965), as passed by the Assembly be passed'.

MR. CHAIRMAN: The question is—

'That the Madras Sales of Motor Spirit Taxation (Second Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 33 of 1965), as passed by the Assembly be passed'.

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(6) THE MADRAS WAREHOUSES (AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 38 OF 1965.)

*THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Mr. Chairman, Sir, I move—

'That the Madras Warehouses (Amendment) Bill [a], 1965 (L.A. Bill No. 38 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

Every warehouseman who obtains licences under the Madras Warehouses Act, 1951 (Madras Act XV of 1951), should issue a receipt in the prescribed form which shall contain the full particulars of the goods deposited. The form of the warehouse receipt in vogue is set out in Form No. 7 appended to the Madras Warehouses Rules 1953. The question of adopting a revised form of warehouse receipt was engaging the attention of the Central Warehousing Corporation from May 1959. At the Fifth All-India Warehousemen's Conference held at Indore in November 1960, it was decided that a uniform warehouse receipt form should be adopted in all States with a view to make it popular and capable of easy negotiation and to get the warehouse receipts of both the Central and State Warehousing Corporations printed in the Government Press at Nasik to make it fool-proof against any possibility of forgery. The Central Warehousing Corporation thereupon sent the draft of a revised receipt for approval by the State Government which would be adopted by all the States. One of the conditions printed on the reverse of the warehouse receipt is that, if the warehouseman after reasonable efforts is unable to sell the goods, he may dispose of them in any

---

[a] Printed as Appendix VII on pages 270–271 infra.

11th November 1965] [Sri R. Venkataraman]

manner he may think fit and shall incur no liability by reason thereof. But according to sub-section (2) of section 11 of Madras Act XV of 1951, the warehouseman can dispose of the goods only by public auction at the cost and risk of the depositor and not in any manner as the warehouseman thinks fit. Hence sub-section (2) of section 11 has to be amended so as to enable the inclusion of a condition in the warehouse receipt to the effect that when the warehouseman is unable to sell the goods by public auction he may dispose of the goods in any manner he thinks fit.

Consequently, it has been decided that when the goods are sold otherwise than by public auction, the warehouseman should be enabled to deduct from the proceeds of the sale the charges incurred in selling the goods and all other amounts due to him from the depositor on any account. It has also been decided that the warehouseman should account for the balance of the sale proceeds, if any, in the prescribed manner and that if the goods are disposed of otherwise than by sale by public auction then, the warehouseman should not be subject to any liability by reason of such disposal. Necessary provisions for the above purposes have been made in section 11 by inserting two new sub-sections.

Sir, I commend the motion for acceptance of the House.

MR. CHAIRMAN : Motion moved—

"That the Madras Warehouses (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 38 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration".

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : Mr. Chairman, Sir, I welcome this amending measure. It is very essential. However, I would like to make a few observations in my capacity as the Chairman of the Advisory Committee of the Central Warehousing Corporation. There are certain difficulties in the working of the present Act. The Madras Act provides for certain fixed rates and these go up to 20 Paise per bag. The increased rate is 35 Paise. But whenever there is any enhancement we have no powers to enhance the rates except with the prior permission of the Government. The Central Warehousing Corporation have taken up the buildings on lease and they have increased the rental value with regard to certain buildings. In the case of a particular building it has gone up from Rs. 382 to 1,856. They have increased the rent according to the P.W.D. standards. Naturally, we have also to increase the rate. In that case, there will be no response. We will have to be catering to the needs of the public. Rent should not be increased unless we have the permission of the Government. The Government will not easily give the permission. We will have to write to the Secretary to Government, Public Works Department, to enhance the rent. Otherwise, we will have to enhance the rate. 5-10 p.m.

[Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar] [11th November 1965

According to the Rural Credit Survey Committee appointed by the Reserve Bank of India in 1954, it was considered that there should be the three tier system by which the co-operatives should run warehouses only in villages, the State Warehousing Corporation will function in secondary markets in taluk centres, and the Central Warehousing Corporation will have to cater to the needs of the metropolitan areas like Madras, Bombay, and other big Cities, where they can have all the facilities of cold storage, fruit preservation and all those things. It is therefore essential that we cater to the needs of the public, and my submission is that the Government should not go on increasing the rents because the value of the Government building has also gone up. If that is so, we will have to increase the dates on the bags stored, and it will not be possible to help the public. Though this has not a direct bearing on the present Amendment Bill, this is brought to the notice of the Government. This is my submission and my paper in this regard is also pending with the Government. I request the Government to give serious consideration to it.

(Deputy Chairman in the Chair)

திரு. எம். சுப்பையா செட்டியார்: கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, சர்க்கார் திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பதை நான் வரவேற்கிறேன். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சில விவரங்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். Warehousing ஸ்தாபனத்தார் public auction இல்லாமல் சரக்குகளை விற்கலாம் என்று சொல்லிவிட்டால் அந்தச் சரக்குகளை வைத்திருப்பவர்களுக்கு அவ்வளவு பாதுகாப்பு கிடைக்காது. இப்போது இவ்வாறு சட்டமியற்றினாலும் 'ரூல்ஸ்'-ஐ வகுக்கும்போது பல முறை 'டாம் டாம்' போட்டு ஊரிலுள்ள வியாபாரிகளுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அறிவிப்பு கொடுத்த பிறகே சரக்குகளை அவர்கள் விற்கவேண்டுமே தவிர அவர்கள் தங்கள் இஷ்டப்படி அவைகளை விற்கக்கூடாது என்னும் முறையில் விதிகளை வகுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஸ்ரீ ராமசாமி முதலியார் சொன்னதை நான் பரிபூரணமாக ஆதரிக்கிறேன். இப்போது கிராமங்களில் கூட்டுறவு சொசைடிகள் தான் இருக்கின்றன. சென்னை, பம்பாய் போன்ற நகரங்களில் Central Warehousing ஸ்தாபனத்தார் இருக்கின்றனர். போகப் போக Central Warehousing ஸ்தாபனத்தைத் தவிர மற்ற warehousing ஸ்தாபனங்கள் இருக்காதோ என்று தோன்றுகிறது. காரணம், இருக்கக்கூடிய பல warehousing ஸ்தாபனங்களை Central Warehousing ஸ்தாபனத்தார் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும் முனிசிபல் நகரங்களுக்கு Central warehousing ஸ்தாபனத்தார் வந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இப்போதுள்ள 3 விதமான ஸ்தாபனங்களையும் பாகுபடுத்தினால் நன்றாக இருக்கும். போதிய செலவு செய்து godown கட்டி செலவுக்குத் தகுந்தபடி வாடகை நிர்ணயித்தால் நன்றாக இருக்கும். இப்போது உணவுப் பொருள்களையும் மற்றப் பொருள்களையும் வைத்திருப்பதற்கு அரசாங்கத்திற்கு warehousing ஸ்தாபனம் தேவைப்படுகிறது. இப்போது warehousing ஸ்தாபனம் நஷ்டத்தில்தான் வேலை செய்துகொண்டிருக்கிறது. ஜனங்களுக்கு

ஒரு மூட்டைக்கு 3, 4 மாதங்களுக்கு வாடகை ரூபாய் 3. எனவே இந்த ஸ்தாபனத்திற்கு அரசாங்கம் 'ஸ்ப்சிடி' கொடுக்கவேண்டும். வாடகை நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும். முன்பு வரி உயர்வு பற்றி நான் கூறியது போல தாரதம்மியம் பார்த்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் தான் ஜனங்கள் இந்த ஸ்தாபனங்களைப் பயன்படுத்திக்கொள்வார்கள். இந்த ஸ்தாபனங்கள் சரக்குகளை விற்பது சம்பந்தமாக தகுந்தபடி 'ரூல்ஸ்' வகுக்க வேண்டும் என்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

***கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்** : கனம் உதவித் தலைவர் அவர்களே, இந்த warehousing ஸ்தாபனத்தார் தங்கள் இஷ்டப்படி சரக்குகளை விற்கலாம் என்று இந்த மசோதாவில் இல்லை. 2-ஆவது பிரிவில் reasonable notice கொடுத்து அவற்றை public auctionல் விற்க வேண்டும். அவ்வாறு செய்ய முடியாவிட்டால் வேறு முறையில் அவற்றை விற்கலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதாவது, if the warehouseman, after reasonable effort, is unable to sell the goods by public auction. . . என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எனவே சரக்குகளை வைத்திருப்பவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு இருக்கிறது.

Reasonable rates பற்றி பேசப்பட்டது. Rates அதிகமாக இருப்பதாக ஸ்ரீ ராமசாமி முதலியார் சொன்னார். அவர் rates அதிகம் என்று இங்கே சொல்கிறார். அவர் Public Accounts Committee -ல் இருந்தால் லாபம் வரவில்லை என்று சொல்வார். (சிரிப்பு) இது ஜனநாயகத்தில் இருக்கும் கஷ்டம். இதில் புதிது ஒன்றுமில்லை. அந்த அந்தப் பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் தங்கள் தங்கள் பொறுப்பிற்குத் தகுந்தபடி நடந்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. இருந்தாலும் அவருடைய கருத்து சரியான கருத்து தான். Rates அதிகமாக இருந்தால் பொதுமக்கள் சரக்குகளை warehousing ஸ்தாபனத்தில் வைக்க மாட்டார்கள் என்பது சரியான கருத்துதான். எனவே, rates -ஐ நிர்ணயிக்கும்போது அவற்றை அரசாங்கம் தகுந்த அளவில் நிர்ணயிக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

"That the Madras Warehouses (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 38 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2 was put and carried.

Clause 1, the Long Title, and the Enacting Formula were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

"That the Madras Warehouses (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 38 of 1965), as passed by the Assembly, be passed."

[11th November 1965

DEPUTY CHAIRMAN : The question is—

" That the Madras Warehouses (Amendment) Bill, 1965 (L.A. Bill No. 38 of 1965), as passed by the Assembly, be passed. "

The motion was put and carried and the Bill was passed.

(7) THE MADRAS CITY TENANTS' PROTECTION (AMENDMENT) BILL, 1965 (L.A. BILL NO. 31 OF 1965).

THE HON. SRI V. RAMAIAH : Sir, I move—

" That the Madras City Tenants' Protection (Amendment) Bill,[a] 1965 (L.A. Bill No. 31 of 1965), as passed by the Assembly, be taken into consideration."

Sir, the Madras City Tenants' Protection Act, 1921 (Madras Act III of 1922), seeks to give protection to tenants who, in the City of Madras and in other specified municipal towns and adjoining areas, have constructed buildings on others' lands in the hope that they would not be evicted so long as they pay a fair rent for the land. Sections 6, 7 and 7-A provide for applications being made to the Court by the landlord or tenant in certain circumstances for fixing reasonable rent for the occupation of the land. Section 9 of the Act provides for an application being made by the tenant against whom a suit for ejectment has been instituted, to apply to the Court for an order that the landlord be directed to sell the whole or part of the extent of land, specified in the application to the tenant for a price to be fixed by the Court. Section 9-A, inserted in 1960, provides for an appeal from the orders passed, under sections 6, 7, 7-A and 9 of the Act. There is no provision in the Act fixing a time-limit, within which such appeal may be filed. Article 116 of the Scheule to the Limitation Act, 1963 (Central Act 36 of 1963), which covers only appeals under the Code of Civil Procedure, 1908 (Central Act V of 1908), may not apply to these appeals as the appeals are provided by section 9-A of Madras Act III of 1922. For the quick disposal of proceedings under the Act, it is considered necessary to provide a time-limit within which appeals under section 9-A should be filed. Accordingly, it is proposed to amend section 9-A, providing for the period of limitation for appeals under that section.

There is, at present, no provision in the Act prescribing the fees payable in respect of applications, petitions and appeals under the Act. The applications and petitions under the Act are filed in different Courts. In the City of Madras the applications and petitions can be filed in the Presidency Small Cause Court or in the City Civil Court. In the mofussil, such applications and petitions can be filed before the District Munsif or the Sub-Judge. So far as proceedings in the Madras Presidency Small Cause Court are concerned, the Madras Court-fees and Suits Valuation Act, 1955 (Madras Act XIV of 1955), does not apply, and only a fee of 75 Paise is chargeable in respect of applications and petitions filed before the Presidency Small Cause Court under Article 9

[a] Printed as Appendix VIII on pages 271–272. infra